

BIULETYN

OBOZOWY

Nr. 188-A.

PISMO ŻOŁNIERZY OŚRODKA ZAPASOWEGO
WOJSK POLSKICH NA ŚRODKOWYM WSCHODZIE.

9/XII-1941.

DEPESZE.

/Wydanie poranne./

WOJNA NA DALEKIM WSCHODZIE.

Londyn. 8/XII /R/ W niedzielę późnym wieczorem prez. Roosevelt oznajmił, że lotnictwo japońskie zaatakowało Pearl Harbour na wyspach Hawajskich oraz inne wyspy hawajskie. Jednocześnie doniesiono o ataku japońskim na Manillę, stolicę Filipin. W pobliżu Honolulu doszło do starcia między japońskimi a amerykańskimi okrętami wojennymi.

Napaść lotnictwa japońskiego była odpowiedzią na ostatnie orędzie prez. Roosevelta do cesarza Japonii, w którym prezydent proponował pokojowe uregulowanie kryzysu na Dalekim Wschodzie. Atak japoński nastąpił w chwili, gdy delegaci Tokio "rokowali" jeszcze z p. Cordellem Hullem. Dwulicowe i perfidne zachowanie się rządu japońskiego, który, jak się okazuje, prowadził rozmowy jedynie w celu zyskania na czasie i zakończenia przygotowań do napaści, zostało w najostrejszych słowach napiętnowane przez p. Cordella Hulla wobec dyplomatów japońskich.

W dn. 8 bm rano ogłoszono w Tokio że Japonia znajduje się w stanie wojny z W. Brytanią i St. Zjednoczonymi. Jednocześnie doniesiono o lądowaniu wojsk japońskich na Malajach, o "ataku przez zaskoczenie" marynarki japońskiej przeciwko okrętom amerykańskim w strefie wysp Hawajskich, oraz o nalotach na szereg posiadłości brytyjskich i amerykańskich.

Prezydent Roosevelt zwołał nadzwyczajne posiedzenie Kongresu, na którym wystąpił osobiście z orędziem po czym parlament, zgodnie z konstytucją, wypowiedział wojnę Japonii. W Waszyngtonie oczekują, że jednocześnie St. Zjednoczone wypowiedzą wojnę Niemcom i Włochom.

Na posiedzeniu Izby Gmin oraz

Izby Lordów, rząd brytyjski przez usta prem. Churchilla złożył deklarację na temat obecnej sytuacji, zgłaszając swą pełną solidarność ze St. Zjednoczonymi i z Indiami Holenderskimi. Premier Churchill odbył telefoniczną rozmowę z prez. Rooseveltem, w której ustalili termin wypowiedzenia wojny oraz szczegóły dalszego postępowania.

Na polecenie rządu holenderskiego Indie Holenderskie wypowiedziały wojnę Japonii i oddały swe bazy lotnicze i morskie do dyspozycji W. Brytanii i St. Zjednoczonych.

Rząd chiński marsz. Czang-Kaj-Sze ka, który formalnie nie znajdował się z Japonią w stanie wojny, wypowiedział wojnę nie tylko Japonii, ale również Niemcom i Włochom.

Kanada, Costa-Rica, i Nicaragua wypowiedziały wojnę Japonii. Meksyk zapewnił o swej solidarności ze St. Zjednoczonymi. Podobną deklarację zgłosił prez. Cuby. Australia wypowiedziała wojnę Japonii.

Akcja wojenna Japonii skierowana jest w różnych kierunkach. Wojska japońskie wylądowały w Zatoce Sjamskiej, w odległości 100 klm od granicy posiadłości brytyjskich. Między rządem japońskim a rządem Sjamu miało już dojść do układu w sprawie przepuszczenia wojsk japońskich przez terytorium Sjamu, który, jak się zdaje, podporządkował się rządowi tokijskiemu.

Wojska japońskie usiłowały dwukrotnie lądować na Malajach. Z Singaporem donoszą, że pierwszy desant, dokonany w pobliżu lotniska w Kota Bahru został odparty, z drugim, dokonanym bardziej na południe; toczą się walki lądowe i powietrzne. Według ostatnich wiadomości okręty japońskie, które znalazły się w pobli-

zu brzegów malajskich wycofują się pełną parą. Oddziały japońskie, które pozostały na lądzie, są gwałtownie ostrzeliwane przez wojska brytyjskie. Singapore przeżył już dwa naloty, ale nie poniósł większych szkód.

Na Filipinach Japończycy bombardowali Manillę oraz wyspę Palawan. Donoszą też o desancie spadochroniarzy japońskich na Filipinach. Nad wyspą Guam pokazały się również samoloty japońskie. Na Filipinach samoloty japońskie bombardowały największą tamtejszą bazę lotniczą Clarkfield oraz miasto Luzon. Wyspa Wake na Pacyfiku została obsadzona przez Japończyków.

Główne jednak natarcie japońskie skierowane było na wyspy Hawajskie, gdzie znajdują się największe bazy amerykańskie na Pacyfiku. W czasie ataku na wyspę Oahu zginęło 104 ludzi a 300 poniosło rany wśród samych stacjonujących tam oddziałów wojskowych. W mieście Honolulu wybuchły po nalocie pożary, które jednak zostały opanowane. W strefie Honolulu stracono dwa samoloty japońskie. Biały Dom stwierdza, że wyspy Hawajskie poniosły ciężkie straty wskutek nalotów japońskich. Natarcia te trwają, a samoloty japońskie startują z lotniskowców. Flota amerykańska wypłynęła z Pearl Harbour na północ.

Brak jeszcze bliższych szczegółów o walkach morskich. Z Honolulu donoszą o zatopieniu jednego lotniskowca japońskiego. 4 japońskie łodzie podwodne poszły już na dno, a 6 samolotów zostało straconych. Japończycy twierdzą, że udało im się zatopić dwa krążowniki amerykańskie. Japończycy zatopili również transportowiec amerykański "General Hugh Scott", oraz parowiec "President Harrison". Na pokładzie okrętu amerykańskiego "Oklahoma" /20,000 ton/ wybuchnął pożar.

Japończycy zaatakowali także bazę angielską w Chinach Hongkong. Przeprowadzili oni natarcie od strony lądu i z powietrza. Kanonierka angielska "Petrek" została zatopiona w Wang poo.

W St. Zjednoczonych wydawane są różne zarządzenia o charakterze wojskowym, przy czym jest rzeczą jasną, że siły amerykańskie nie odpowiedziały jeszcze w pełni na zuchwałe zaskoczenie ze strony Japonii. Wszyscy obywatele japońscy w krajach zaatakowanych przez Japonię zostają masowo aresztowani. W St. Zjednoczonych zarządzone mobilizację powszechną.

ODBIŁCIE SIDI REZEGH.

Kair. 8/XII /R/ Komunikat wojenny donosi o wzrastającym nacisku wojsk brytyjskich na całym obszarze walki.

Wojska brytyjskie odbiły Sidi-Rezegh i oczyściły całą tę strefę, jak i strefę Bir Hamed z oddziałów nieprzyjacielskich. W Sidi-Rezegh znaleziono 18 czołgów niemieckich i wiele sprzętu wojennego, opuszczonego przez Niemców. Brytyjskie patrole pancerne nawiązały poza tym ponownie kontakt z patrolami granicznymi w Tobruku. Na zachód od Bir-El-Gobi zaatakowano kolumnę nieprzyjacielską, złożoną z 30 czołgów i 500 wozów, 7 czołgów zniszczono, a kolumna nieprzyjacielska wycofała się na zachód. W strefie między Bardią a Tobrukiem na północ od Trigh Capuzzo wojska brytyjskie, oczyszczając teren, napotkały na grupy wygłodzonych Niemców. Olbrzymie ilości benzyny, amunicji i żywności znaleziono w okolicy Gambutu, gdzie spotkano również błądzących żołnierzy nieprzyjacielskich. Część znalezionego materiału zniszczono a część zabrano. Inne grupy brytyjskie zdobyły pewną ilość dział p-panc. Ilość błądzących i umierających z głodu żołnierzy wroga, których napotkano na pustyni, wzrosła do 150. W strefie granicznej wywierany jest nadal nacisk na odosobnione grupy nieprzyjaciela, które stawiają jeszcze opór. Bombardowano również Bardię. Przy zniszczeniu pewnej baterii niemieckiej zabito 90 Niemców wraz z dowódcą baterii.

Lotnictwo brytyjskie było czynne nad całym polem walki. Przez dwie z kolei nocy z 5 na 6 bm. i 6 na 7 bm. bombardowano Neapol, wzniesając pożary w pobliżu królewskiego arsenału, w warsztatach kolejowych i w dokach. W starciach powietrznych w Libii stracono 6 samolotów nieprzyjacielskich, a 4 zniszczono na lotniskach.

Z FRONTU NIEMIECKO SOWIECKIEGO.

Londyn. 8/XII /R/ Komunikat sowiecki donosi o odparciu na froncie pod Moskwą gwałtownych ataków nieprzyjacielskich. Wojska sowieckie, kontratakując, zadały wrogowi ciężkie straty w ludziach i w sprzęcie. W dn. 6 bm. wojska sowieckie straciły 31 samolotów wroga tracąc 7 aparatów. W 7 bm. stracono 5 samolotów niemieckich w pobliżu Moskwy.

Wszystko wskazuje, że ataki niemieckie pod Moskwą zostały ostatecznie powstrzymane. Stosunkowo najmniej niebezpieczniej przedstawia się sytuacja pod Tułą, gdzie wojska niemieckie usiłują nacierać w kierunku wschodnim na Riazan.

Na południu wojska marsz. Timoszenki ścigają wroga wzdłuż Morza Azowskiego. Niemcy wycofują się na Mariupol poza rzekę Mius. Do dn. 4 bm. gen. v. Kleist stracił, według oceny Moskwy 400,000 ludzi w zabitych i rannych.